

Det er ogsaa mit Ønske, at man kan komme dertil, og jeg skal bestræbe mig derfor. Jeg kan naturligvis ikke sige, i hvilket Omfang det kan lykkes, for det vil jo meget væsentlig afhænge af Forhandlinger, som skulle føres med Andre og navnlig ogsaa med Udlandet. Det er altsaa aldeles umuligt at binde sig fast dertil, men det følger af sig selv, at jeg ikke har sagt eller antydnet noget Saadant her, naar det ikke var min Mening at gjøre det, saavidt det maatte være muligt. — Med Hensyn til Kreaturmarkedet i Tydskland vil jeg selvfølgelig efter Evne interessere mig for at gjøre, hvad jeg kan, for at lette Forbindelsen med Tydskland. Jeg vil dog rette en lille Feil, som den ærede Ordfører har gjort sig skyldig i med Hensyn til Farten over Kroghage. Det er ingenlunde saa, at man for at komme til Vesttydskland, naar man er kommen til Kjøbenhavn, skal gaa over Berlin. Det vilde være en ganske uavvittig Ordning. Jeg vil gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at man over Kroghage ligesaa hurtigt naaer til Hamborg og Büchen som til Berlin. Det er selvfølgelig den Vej, man skal. — Jeg har ikke udtalt mig om Jernbaneraadet ganske saaledes, som den ærede Ordfører jagde. Det er vist bedst, at vi lade det Punkt hvile. Det fører vel ikke til Noget at tale videre derom. Det er ganske rigtigt, naar jeg har sagt — og jeg tror, jeg har sagt det tydeligt nok — at denne foreløbige Ordning af Jernbaneorganisationen maa være bragt saa vidt, at jeg kan overse den, inden der kan være Tale om at fremsætte Lovforslag derom. Det er ikke bragt saa vidt endnu, men jeg haaber, det skal ske i Foraaret, i hvert Fald i Løbet af Sommeren, og jeg haaber, at man saa kan stride til at fremsætte en Organisationslov, som jeg ligesaa gjerne ønsker vedtaget, som det, efter den ærede Ordførers Udtalelser, nu synes, at man gjør her i Thinget. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar jeg har nævnt Finantsloven i Forbindelse dermed, har jeg stillet det saaledes, som den ærede Ordfører maa erkjende, at det maa stilles, idet jeg sagde, at vi først maa være enige om en Organisationslov, inden vi kunne være enige om, hvorledes man skal forholde sig med Finantsposteringen for Jernbanevejenets Vedkommende. Jeg tror, det er korrekt udtrykt. Jeg tror, at den ærede Ordfører vil være enig med mig om, at saaledes er Stillingen. — Sneffjærmene skal jeg ikke atter fordybe mig i. Jeg tror stadigt, at man ikke i Kraft af Expropriationsloven kan komme til Noget paa det Punkt. Hvad den ærede Ordfører nu vil gjøre gjældende, er jo en Analogi. Naar Staten en Gang har vedtaget det Princip,

at naar den anlægger en Jernbane og exproprierer Jord dertil og erstatter al den Skade, som derved paaføres, skal Analogien deraf være den, at man ogsaa paa ethvert senere Punkt skal være forpligtet til at erstatte det Tab, som kunde resultere af Jernbanedriften i alle de forskjellige Forhold. Det kan jo i og for sig være et ret tiltalende Synspunkt; det nægter jeg ikke. Jeg veed endogaa af personlig Erfaring, hvilke overordentlig skadelige Forhold der kunne fremkomme senere. Men jeg tror rigtignok, at det maa fortjene en lang omhyggeligere Underøgelse, om man ikke der kommer ind paa noget ganske Umuligt ved at etablere en saa yderliggaaende Erstatningsforpligtelse, som man i saa Tilfælde vilde komme til at paatage sig.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Ja, jeg maa desværre berigtige en Opfattelse, som den høitærede Minister har med Hensyn til enkelte af de Punkter, som man har kontraheret om med Tydskland. Han synes at leve i den behagelige Formening, at dette Natfisketog eller Fiskeiltog, som han har sat i Gang, er en Seir, som den danske Banebestyrelse har bundet over den tydske, idet vi have tvunget dem til at kjøre raslere, men det er en Misforstaaelse. Hvis jeg tør læse op her af Forhandlingsprotokollen, vil det deraf ses, at Sagen forholder sig ganske anderledes. „Med Hensyn til Godstogene fremhævedes af den kongelige Jernbanedirektion i Altona, at det navnlig for Fisketransporten var af stor Betydning, at Natgodstog Nr. 351 allerede Kl. 6 Formiddag kunde naae Altona-Øttenen, hvorfor det vilde være nødvendigt at lade det tilsluttende Godstog fra Frederikshavn naae Bamdrup saa tidlig, at Tog Nr. 351 kunde afgaa c. 8.30 Eftermiddag Berl. Tid. Syd paa.“ Deraf faaer man virkelig ikke det Indtryk, at det er Tydskland, der ønsker at kjøre hurtigere, men at det er Tydsklands Mening, at vi skulle kjøre hurtigere. Og hvorfor ville de have, at vi skulle kjøre hurtigere, at vi skulle afgaa fra Frederikshavn tidligere? Det er ikke, for at de kunne kjøre hurtigere, men for at de kunne faae mere Tid til at undersøge vor Kreatur- og Fiskeexport i Bøjens; det staar ligeledes i Kontrakterne. Tydsterne ville slet ikke kjøre, men undersøge vor Bagage. Det er os, der skulle kjøre! At det nu er en Seir for os, at vi skulle kjøre saa hurtig, at Tydsterne derved kunne faae tilstrækkelig Tid til at se, hvor Meget vi smugle ind, det kan jeg ikke indse. I Forklaringen staar der om dette Offer i anden Afdeling — Offrene ere nemlig i Ministeriets